

larum præmissa. | Adjecti sunt valdè necessarii atque utilissimi | Indices. | CUM PRIVILEG. S. CÆSAR. MAJEST. | POTENTISSL. REGIS POLON. ET | ELECT. SAXON. | [Linie] | FRANCOF. ET LIPSIAE, | Apud MARTINUM GABRIELEM HÜBNERUM. | Typis IOH. HEINRICI RICHTERI. | ANNO M. DCC. VII. 8°. III, 665–667, Nr. IX (HAB: Li 1022). — Als weitere Überlieferungen wurden berücksichtigt: *Buchner 1708*, 22–24, Nr. IX (zit. Bu 1708; SuStB Augsburg: NL 1002); *Buchner 1720*, III, 666–668, Nr. X (zit. Bu 1720; HAB: Li 1023; reichste Sammlung; mit Regesten).

A. Fehlt.

Amori cognito se respondere affirmat, & desiderium ejus videndi & compellandi prodit. Cæterū pro poëmatibus poëmata mittit, & concionem fun. Principis Coetheni filii. Judicat deindè occasione memorati Bartasii Germanicè versi, de Germanicis versibus, & Opitum notat. Significat simul Tassi Hierosolymæ liberatæ translationem brevi prodituram. De Sonnetis etiam, ut vocant, quæ sentiat, exponit, & Opitum hīc laudat. Tandem mittit suspiria & solatia Principis mortui matris, & licet nondum sibi visum satis notum atque charum sibi prædicat.^a

S. P.

Clarissime & doctissime Vir, Amice desideratissime.^b

DE amore in me tuō multa mihi nuper prædicavit Paulus Albertus,¹ Oeconomi Servestani filius: sed multò certiore me de eo fecerunt nuperrimæ literæ tuæ ad Magistrum Kitschium² exaratæ, quas haud ita pridem mihi cum Poëmate tuo Germanico³ transmisit, sanè utrum siderum influxu, an impulsu genii sive tui, sive mei, sive utriusque factum sit, ut in amore isto respondeam tibi saltem, sed etiam præferri cupiam, non facilè dixerim. Rem tamen ipsam ita se habere, sanctè tibi affirmare possum: Nec verò tui videndi & cognoscendi, imò compellandi me desiderium exagitat minùs, ut ingenio quidem & eruditione facilè, benevolentia certè & amore me superare nullò possis modò. Quocirca nolim existimes, poëmate tuo mihi quid gratius à te mitti potuisse. Pro quo transmitto tibi, anser fortè olori & Pan Phœbo, nonnullos lusus poëticos,⁴ præteritis annis à me modulatos, & Coethenis excusos: quibus adjeci concionem funebrem Illustrissimi Principis Ludovici Filii unigeniti & cognominis:⁵ Nam quicquid ei carminum, sive Latinorum, sive in vernaculâ, adscriptum invenies, à me profectum esse scias, excepto unicō gemitu parentis,⁶ cuius Ipse fuit autor. Addissem etiam sex libros Judith⁷ Bartasii germanitate à me donatos, [666] nisi tibi eos jamdudum præ manibus fuisse, existimâssem. Quod si^c scivero, ad te illos nondum pervenisse, faxo, ut quamprimum perveniant. Quanquam in isto poëmate, quemadmodum in primâ secundâ Bartasii septimanæ editâ versione⁸ multa cum tempore corrigenda animadverti. Jam enim versum Germanicum, nisi, (excepto primo & quarto pede in duodecim aut tredecim syllabarum, aut sex pedum, item primo & tertio pede in decem & undecim syllabarum aut quinque pedum versibus) in reliquis ex puris jambis constet, fastidire incipio, & propterea in accentu & tono (ex quibus productio vel correptio syllabarum Germanicarum, perindè ut Gallicarum sumenda omnino & judicanda est) Gal-